

1409

На основу Амандмана XL тачка 2. на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ**О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ**

Проглашавам Закон о измјенама и допунама Закона о заштити животне средине, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Десетој редовној сједници, одржаној 2. јула 2020. године, а Вијеће народа 13. јула 2020. године констатовало да се Закон о измјенама и допунама Закона о заштити животне средине не односи на витални национални интерес ни једног од конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-2047/20
14. јула 2020. године
Бањалука

Предсједник
Републике,
Жељка Цвијановић, с.р.

ЗАКОН**О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ****Члан 1.**

У Закону о заштити животне средине ("Службени гласник Републике Српске", бр. 71/12 и 79/15) у члану 14. у тачки б) ријеч: "акцидент" брише се.

Тачка у) мијења се и гласи:

"у) носилац пројекта је физичко или правно лице, укључујући републичке и друге овлашћене институције на чији захтјев се покреће поступак за претходну процјену утицаја на животну средину и/или поступак за одобравање студије утицаја на животну средину,".

Тачка аа) мијења се и гласи:

"аа) пројекат јесте извођење грађевинских радова у складу са пројектном документацијом, укључујући и изградњу постројења и других система, као и друге интервенције на природном окружењу и пејзажу, укључујући и оне које се односе на експлоатацију минералних ресурса,".

У тачки ав) ријечи: "људе, биљни и животињски свијет, земљиште, воду, ваздух, климу и пејзаж, материјална добра и културно наслеђе и међудјеловање наведених фактора" замјењују се ријечима: "становништво и здравље људи, биолошку, геолошку и пејзажну разноврсност, земљиште, воду, ваздух, климу, материјална добра, културно-историјско и природно наслеђе, пејзаж и међудјеловање наведених фактора".

У тачки ај) ријечи: "стратешка процјена животне средине" замјењују се ријечима: "стратешка процјена утицаја на животну средину".

У тачки аљ) послје ријечи: "(у даљем тексту: удружења и фондације)" ријеч: "и" брише се, додају се запета и ријечи: "основане у складу са посебним прописом,".

У тачки ам) послје ријечи: "средине" додају се запета и нове т. ан), ањ), ао), ап), ар) и ас), које гласе:

"ан) индикативна мјерења, у смислу овог закона, су мјерења којима се утврђује стање квалитета животне средине на локацији на којој се планира реализација пројекта или изградња постројења, а која се врше за потребе израде документације у поступцима процјене утицаја на животну средину и издавања еколошке дозволе,

ањ) регистар испуштања и преноса загађујућих материја је електронска база података о постројењима и загађивањима, успостављена као јединствени регистар о испуштању, преносу и одлагању загађујућих материја у животну средину из појединачних извора загађивања,

ао) ремедијација је скуп мјера и поступака за потребе санације земљишта са циљем побољшања квалитета зе-

мљишта до нивоа који је безбједан за коришћење и у складу са намјеном,

ап) санација представља скуп мјера и активности на заустављању загађења и даље деградације земљишта и животне средине до нивоа безбједног за коришћење, у складу са намјеном,

ар) рекултивација представља скуп мјера и активности за поновно формирање земљишног слоја и успостављање биљних заједница на загађеним и деградираним површинама,

ас) корисник земљишта је власник или закупца земљишта, односно правно или физичко лице које обавља активности на површини земљишта или у земљишту".

Члан 2.

Члан 16. мијења се и гласи:

"(1) Заштита земљишта обухвата заштиту површине земљишта и испотповршинских слојева земљишта, а остварује се спровођењем мјера и активности у поступцима планирања, управљања, коришћења, мониторинга и заштите од загађења и деградације земљишта ради очувања његових природних особина и функција.

(2) Очување земљишта као природног ресурса, у смислу овог закона, постиже се спречавањем или отклањањем штетних промјена у земљишту које могу да настану као последица неконтролисаних промјена намјене и коришћења земљишта, непланске урбанизације, пожара и хемијских несрећа, загађења насталог управљањем отпадом, испуштањем отпадних вода, емисијама из тачкастих и дифузних извора и слично.

(3) Правна лица и предузетници, односно власници или корисници земљишта чија дјелатност, односно активност утиче или може утицати на квалитет земљишта обезбјеђују техничке мјере за спречавање испуштања загађујућих, штетних и опасних материја у земљиште, планирају трошкове заштите земљишта од загађивања и деградације, прате утицај своје дјелатности, односно активности на квалитет земљишта, те обезбјеђују и друге мјере заштите у складу са овим законом и другим законима.

(4) Уколико се обављањем активности, односно дјелатности угрози, загади или деградира земљиште, субјекти из става 3. овог члана ће да осигурају испитивање нивоа загађујућих, штетних и опасних материја у земљишту путем правног лица акредитованог за мониторинг квалитета земљишта у складу са посебним прописом који регулише поступак акредитације, као и да изврше мјере за отклањање и заустављање загађења, укључујући санацију, ремедијацију и рекултивацију земљишта, до нивоа који је безбједан за коришћење, у складу са намјеном.

(5) Уколико постоји сумња о загађености земљишта, еколошки инспектор налаже субјектима из става 3. овог члана, обавезу испитивања нивоа загађујућих, штетних и опасних материја у земљишту, ограничава или забрањује поједине или све активности које се обављају на земљишту или у његовој непосредној околини и налаже мјере за отклањање и заустављање загађења, до отклањања узрока загађења.

(6) Министар доноси пропис којим се прописују граничне и ремедијационе вриједности загађујућих, штетних и опасних материја у земљишту."

Члан 3.

Послије члана 16. додају се нови чл. 16а, 16б, 16в. и 16г, који гласе:

"Члан 16а.

(1) У случају инцидента или несреће великих размјера у којем је дошло до загађења земљишта, еколошки инспектор налаже хитне мјере, и то:

а) обавезу хитног испитивања загађујућих, опасних и штетних материја у земљишту,

б) забрањује активности којима се могу изазвати даља загађења земљишта,

в) налаже мјере за заустављање загађења и отклањање штете или пријетеће опасности од штете у животној средини.

(2) Средства за реализацију хитних мјера обезбјеђује лице које је проузроковало загађење или оштећење земљишта.

(3) Уколико је лице које је проузроковало загађење или оштећење земљишта непознато, хитне мјере и санацију настале штете у животној средини спроводи власник или корисник земљишта на којем је утврђено присуство загађујућих, опасних и штетних материја.

(4) У случају из става 3. овог члана власник или корисник земљишта на којем је утврђено присуство загађујућих, опасних и штетних материја има право на накнаду трошкова санације настале штете на начин и по поступку уређеним прописом који регулише облигационе односе.

Члан 16б.

(1) С циљем санације, односно побољшања стања загађеног и деградираног земљишта до нивоа безбједног за коришћење у складу с намјеном, спроводе се одговарајуће мјере и активности, односно ремедијација и/или рекултивација земљишта.

(2) Ремедијација земљишта спроводи се у случајевима када загађење земљишта на одређеној локацији превазилази концентрације загађујућих, опасних и штетних материја прописаних ремедијационих вриједности, као и у случају прекорачења граничних вриједности, уколико наведено прекорачење може да има значајне посљедице на животну средину и здравље људи.

(3) Рекултивација земљишта спроводи се на загађеним и деградираним површинама ради поновног формирања земљишног слоја и успостављања биљних заједница на површинама на којима је вршена експлоатација минералних сировина, неуспјело пошумљавање, као и у случају елементарних непогода, пожара и других антропогених утицаја.

Члан 16в.

(1) Извођење радова на ремедијацији и рекултивацији загађеног земљишта врши се према израђеном пројекту.

(2) Пројекат ремедијације и рекултивације може да израђује правно лице које испуњава услове за израду техничке документације из области грађења и услове за обављање дјелатности из области заштите животне средине у складу са овим законом и законом који регулише област уређења простора и грађења.

(3) Пројекат из става 3. овог члана доставља се Министарству у поступцима процјене утицаја на животну средину и издавања еколошке дозволе.

(4) Министар доноси пропис којим се прописује садржај пројекта ремедијације и рекултивације.

Члан 16г.

Одредбе овог закона које се односе на заштиту земљишта не примјењују се на пољопривредно, шумско и водно земљиште, чија заштита је уређена посебним прописима.”

Члан 4.

Члан 23. мијења се и гласи:

“(1) Корисник извора буке може употребљавати изворе буке уз примјену мјера заштите којима се смањују емисије буке, односно употреба постројења, уређаја, машина, транспортних средстава и апарата који проузрокују буку.

(2) Заштита од буке уређује се прописом, који доноси министар, а којим се детаљније прописују граничне вриједности интензитета буке у подручјима природне и изграђене животне средине у складу са утврђеном намјеном подручја, начин мјерења буке на отвореном и у затвореном простору, као и просторни размјештај подручја (зона).

(3) За пројекте за које се, у складу са овим законом, спроводи процјена утицаја на животну средину и постројења за која се издаје еколошка дозвола, мјере заштите од буке

утврђују се у студији о процјени утицаја на животну средину и доказима уз захтјев за издавање еколошке дозволе.

(4) За постројења за која није потребно прибављање еколошке дозволе, мјере заштите од буке утврђују се урбанистичко-техничким условима, који чине саставни дио локацијских услова.

(5) Изузетно од вриједности прописаних прописом из става 2. овог члана, јединица локалне самоуправе може, за поједина подручја, прописати ниже нивое интензитета буке од граничних вриједности прописаних прописом из става 2. овог члана и у том случају одредити посебне мјере и вријеме њиховог важења, као и одобрити радове који изазивају прекорачење дозвољених нивоа буке у одређеном временском року.”

Члан 5.

Члан 32. брише се.

Члан 6.

У члану 42. послје става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

“(3) Удружења и фондации који промовишу заштиту животне средине, као представници заинтересоване јавности из става 1. овог члана могу да користе правна средства против донесене одлуке.”

Члан 7.

У члану 44. став 4. мијења се и гласи:

“(4) Стратегију доноси Влада на приједлог Министарства.”

Члан 8.

У члану 47. став 3. мијења се и гласи:

“(3) Извјештај из става 1. овог члана Министарство подноси Влади.”

Члан 9.

У члану 52. у ставу 1. ријечи: “и других заинтересованих органа и организација и јавности” бришу се.

Члан 10.

Послије члана 55. додаје се нови члан 55а, који гласи:

“Члан 55а.

(1) Орган надлежан за припрему плана и програма, доставља Министарству извјештај о стратешкој процјени утицаја на животну средину и извјештај о спроведеним консултацијама, ради давања мишљења.

(2) Извјештаји из става 1. овог члана достављају се у писаној форми у оригиналу (један примјерак) и у електронској форми (један примјерак).”

Члан 11.

У члану 56. у ставу 1. ријечи: “Орган надлежан за припрему плана и програма” замјењују се ријечју: “Министарство”.

Члан 12.

Члан 60. мијења се и гласи:

“(1) У процјени утицаја на животну средину, на одговарајући начин се утврђује, описује и процјењује, с обзиром на сваки појединачни случај, директни и индиректни значајан утицај пројекта на сљедеће елементе и факторе:

а) становништво и здравље људи,

б) биолошку разноврсност (биодиверзитет), са посебном пажњом усмјереном на врсте и станишта заштићена у складу са посебним прописом,

в) геолошку и пејзажну разноврсност,

г) земљиште, воду, ваздух и климу,

д) материјална добра, културно-историјско и природно наслеђе,

ђ) међудјеловање фактора наведених у т. а) до д) овог члана.

(2) У случају да се ради о пројекту који може изазвати несрећу великих размјера, процјена утицаја на животну средину треба да садржи и опис очекиваних утицаја таквог пројекта на елементе и факторе из става 1. овог члана, а који произлазе из подложности пројекта ризику од несрећа великих размјера.”

Члан 13.

У члану 61. послјије става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

“(2) Процјена утицаја на животну средину не спроводи се за пројекте намијењене безбједности Републике, пројекте ублажавања и отклањања посљедица елементарних непогода.”

Досадашњи ст. 2, 3. и 4. постају ст. 3, 4. и 5.

У досадашњем ставу 3, који је постао став 4, ријечи: “по претходно прибављеном рјешењу о утврђивању обавезе спровођења процјене утицаја и обиму процјене утицаја, ако је њено спровођење обавезно” замјењују се ријечима: “по претходно прибављеним рјешењима из члана 66. став 1. овог закона”.

Члан 14.

Члан 64. мијења се и гласи:

“(1) Поступак за претходну процјену утицаја на животну средину покреће се захтјевом који носиоца пројекта подноси Министарству (у даљем тексту: захтјев за претходну процјену утицаја).

(2) Подаци уз захтјев за претходну процјену утицаја обавезно садрже:

а) опис пројекта, посебно укључујући опис физичких и техничко-технолошких карактеристика целокупног пројекта са шематским приказом технолошког процеса рада, при градњи, рушењу и уклањању објекта, као и опис локације пројекта, а посебно осјетљивости животне средине географског подручја на које би пројекат могао имати утицај,

б) податке о усклађености пројекта са планским актом и извод из планског акта,

в) опис елемената животне средине на које би вјероватно пројекат могао утицати,

г) опис свих значајних утицаја пројекта на животну средину, у смислу очекиваних емисија и производње отпада, као и искоришћавања природних добара, посебно земљишта, воде и биолошке разноликости (биодиверзитета), у току његове изградње или извођења и у току његовог рада или експлоатације,

д) опис мјера за спречавање, смањивање или уклањање штетних утицаја пројекта на животну средину,

ђ) кратак преглед опција које је носиоца пројекта разматрао и навођење разлога за одабрано рјешење, с обзиром на утицаје на животну средину,

е) нетехнички резиме података из става 2. овог члана.

(3) Уколико се ради о пројектима за које о обавези спровођења процјене утицаја одлучује Министарство, уз захтјев се поред података из става 2. овог члана достављају и подаци припремљени у складу са критеријумима за одлучивање о потреби спровођења и обиму процјене утицаја на животну средину, који су дефинисани прописом из члана 63. став 1. овог закона.

(4) Подаци из става 2. овог члана пишу се стручним техничким језиком, са текстуалним, нумеричким и графичким подацима.

(5) Подаци уз захтјев за претходну процјену достављају се у писаној форми у оригиналу (један примјерак) и у електронској форми (пет примјерака).

(6) Министарство може од носиоца пројекта захтијевати додатне податке, документацију или информације о пројекту који су му потребни за доношење одлуке о обавези спровођења и обиму процјене утицаја у складу са критеријумима који су дефинисани прописом из члана 63. став 1. овог закона.

(7) Ако подносилац захтјева у одређеном року не достави податке, документацију или информације из става 6. овог члана, Министарство без одгађања доноси закључак о одбацивању захтјева.”

Члан 15.

Члан 65. мијења се и гласи:

“(1) У поступку разматрања и одлучивања о захтјеву за претходну процјену утицаја, Министарство прибавља мишљења од следећих субјеката:

а) органа управе надлежног за послове грађења у јединици локалне самоуправе на чијем подручју би се пројекат изводио, у случајевима када је Министарство надлежно за издавање локацијских услова;

б) органа управе и организација надлежних за заштиту елемената животне средине, који извођењем пројекта могу бити изложени његовом значајном утицају, и то:

1) органа надлежних за заштиту природе,

2) органа надлежних за заштиту културно-историјског и природног наслеђа,

3) органа надлежних за пољопривреду, шумарство и водопривреду,

4) органа надлежних за заштиту здравља,

5) других заинтересованих органа;

в) органа надлежног за заштиту животне средине другог ентитета и Брчко Дистрикта, ако Министарство сматра да пројекат може имати значајан утицај на животну средину другог ентитета или Брчко Дистрикта;

г) органа надлежног за заштиту животне средине друге државе, уколико се ради о пројектима утврђеним Конвенцијом о процјени околних утицаја у прекограничном контексту;

д) научних и стручних институција, у случајевима када то захтијевају врста и природа пројекта.

(2) У поступку прибављања мишљења, Министарство субјектима из става 1. овог члана доставља копију захтјева за претходну процјену утицаја са приложеном документацијом.

(3) Субјекти из става 1. овог члана достављају мишљење Министарству, о захтјеву и о приложеној документацији, а посебно о обиму процјене утицаја и садржају студије, уколико сматрају да је спровођење процјене утицаја потребно, у року од 15 дана од дана пријема захтјева.

(4) О поднесеном захтјеву за претходну процјену утицаја, Министарство обавјештава јавност и заинтересовану јавност, објављивањем информације на својој интернет страници, која мора да садржи податке о:

а) носиоцу пројекта,

б) називу, врсти и локацији пројекта чије се извођење планира,

в) начину и времену могућности увида у захтјев и документацију, на коју јавност и заинтересована јавност може доставити своје мишљење,

г) називу и адреси надлежног органа,

д) када је то релевантно, податак да пројекат може имати значајан утицај на животну средину на други ентитет, Брчко Дистрикт или другу државу.”

Члан 16.

Члан 66. мијења се и гласи:

“(1) О захтјеву за претходну процјену утицаја, Министарство одлучује рјешењем којим се:

а) утврђује обавеза спровођења процјене утицаја пројекта и прибављање студије о процјени утицаја на животну средину (у даљем тексту: студија утицаја) и одређује обим и садржај студије утицаја, или

б) утврђује да спровођење процјене утицаја и прибављање студије утицаја није обавезно.

(2) Обим и садржај студије утицаја одређује се према специфичним карактеристикама појединог пројекта и кри-

теријумима који су дефинисани прописом из члана 63. став 1. овог закона, узимајући у обзир и одредбе члана 75. став 1. и члана 79. овог закона.

(3) Приликом доношења рјешења из става 1. овог члана Министарство узима у обзир и разматра благовремено пристигла мишљења из члана 65. став 1. овог закона.

(4) Рјешења из става 1. овог члана важе двије године од дана њиховог доношења.

(5) Министарство рјешењем одбија захтјев из става 1. овог члана, уколико се:

а) на основу података из члана 64. ст. 2. и 3. овог закона утврди да се предложеним мјерама не могу смањити нити спријечити значајни негативни утицаји пројекта на животну средину,

б) на основу мишљења субјеката из члана 65. овог закона утврди да реализација пројекта није могућа,

в) утврди да су уз захтјев достављени нетачни подаци који су од утицаја за доношење рјешења.

(6) Рјешења из ст. 1. и 5. овог члана Министарство доноси у року од 60 дана од дана пријема уредног захтјева.

(7) Рјешења из става 6. овог члана Министарство доставља носиоцу пројекта и субјектима из члана 65. став 1. овог закона и поставља га на интернет страницу Министарства у периоду од 30 дана од дана достављања рјешења носиоцу пројекта.

(8) Рјешења из става 1. овог члана подносилац захтјева за издавање локацијских услова за пројекте који су дефинисани у члану 63. овог закона доставља надлежном органу уз захтјев за издавање локацијских услова.”

Члан 17.

У члану 67. у ставу 1. ријечи: “из члана 66. став 1. овог закона” замјењују се ријечима: “из члана 66. став 1. тачка а) овог закона”.

Послије става 5. додаје се нови став 6, који гласи:

“(6) Овлашћено правно лице из става 2. овог члана је одговорно за тачност и квалитет података садржаних у студији утицаја.”

Члан 18.

У члану 68. у ставу 2. ријечи: “по потреби може” замјењују се ријечју: “мора”.

Члан 19.

Члан 69. мијења се и гласи:

“(1) Носилац пројекта доставља Министарству нацрт студије утицаја у писаној форми у оригиналу (један примјерак) и у електронској форми (пет примјерака), уз захтјев за доношење рјешења о одобравању студије утицаја, у року од 30 дана од дана пријема студије од овлашћеног правног лица.

(2) По пријему захтјева из става 1. овог члана, Министарство је обавезно да у року од 15 дана достави копију захтјева за одобравање студије утицаја субјектима из члана 65. став 1. овог закона који у року од 15 дана од дана достављања захтјева дају мишљење у писаној форми о захтјеву и студији утицаја, а посебно о садржају студије утицаја.

(3) У року од 15 дана од дана подношења захтјева за одобравање студије утицаја Министарству, носилац пројекта обавезан је да обавијести јавност и заинтересовану јавност о поднесеном захтјеву за одобравање студије утицаја, обавјештењем у једном од дневних листова у Републици доступних на територији локалне заједнице у којој се пројекат планира и копију обавјештења достави Министарству.

(4) Обавјештење из става 3. овог члана садржи следеће информације:

а) основне информације о захтјеву,

б) резиме садржаја и закључке студије утицаја,

в) вријеме и мјесто на којем се обезбјеђује бесплатан увид јавности у захтјев и студију утицаја,

г) вријеме и мјесто одржавања јавне расправе,

д) рок за подношење писмених мишљења о захтјеву и студији утицаја,

ђ) адреса на коју се могу доставити мишљења из тачке д) овог члана,

е) чињенице да је ријеч о пројекту са могућим утицајем на животну средину другог ентитета или Брчко Дистрикта.

(5) Носилац пројекта обавезан је да организује јавну расправу у јединици локалне самоуправе у којој се налази локација датог пројекта, најкасније у року од 60 дана од дана подношења захтјева за одобравање студије утицаја Министарству, на којој јавност и заинтересована јавност могу да дају коментаре и примједбе на студију утицаја.

(6) Носилац пројекта обавезан је да обезбједи јавности и заинтересованој јавности бесплатан увид у захтјев за одобравање студије утицаја и студију утицаја у јединици локалне самоуправе у којој се налази локација датог пројекта, од дана објављивања обавјештења из става 3. овог члана до истека рока за давање примједба и мишљења из члана 70. став 5. овог закона.

(7) Министарство објављује на својој интернет страници обавјештење о јавној расправи и студију утицаја из става 1. овог члана, након објављивања обавјештења у једном од дневних листова док не истекне рок за давање примједба и мишљења из члана 70. став 5. овог закона.

(8) Позив на јавну расправу мора бити објављен најмање 15 дана прије одржавања јавне расправе.”

Члан 20.

У члану 70. у ставу 5. број: “30” замјењује се бројем: “15”, а последије ријечи: “носиоцу пројекта” додају се ријечи: “и Министарству”.

Члан 21.

У члану 72. у ставу 1. последије ријечи: “пројекта” додају се запета и ријечи: “уз претходну сагласност Министарства”.

У ставу 3. последије ријечи: “квалитет студије утицаја” додају се ријечи: “и утицај пројекта на животну средину”.

У ставу 4. у тачки в) последије ријечи: “уговора” ријеч: “и” брише се и додаје се запета.

У тачки г) последије ријечи: “овог става” додају се запета и нова тачка д), која гласи:

“д) ревидент који није изradio или ревидирао најмање једну студију за пројекат који је предмет ревизије”.

У ставу 6. последије ријечи: “извјештајем о ревизији” додају се запета и ријечи: “у писаној форми у оригиналу (један примјерак) и у електронској форми (пет примјерака)”.

Став 7. мијења се и гласи:

“(7) Ревидент је одговоран за квалитет извршене ревизије из става 3. овог члана, за тачност и квалитет података садржаних у извјештају о ревизији, као и за усклађеност студије утицаја у коначном облику са извјештајем о ревизији.”

Члан 22.

У члану 73. у ставу 2. у тачки а) последије ријечи: “израђена” додају се ријечи: “и ревидирана”.

У тачки б) последије ријечи: “утицаја” ријеч: “и” брише се и додаје се запета.

У тачки в) последије ријечи: “одобравању студије” додају се запета и нова тачка г), која гласи:

“г) услови за праћење емисија уз одређивање методологије и учесталости мјерења, уколико се ради о пројекту из става 8. овог члана”.

У ставу 5. последије ријечи: “Рјешење о одобравању студије” додају се запета и ријечи: “осим рјешења из става 8. овог члана”.

Став 14. мијења се и гласи:

“(14) Министарство доставља рјешење о одобравању студије утицаја или рјешење о одбијању студије утицаја носиоцу пројекта, субјектима из члана 65. став 1. овог закона

и надлежној инспекцији и поставља га, заједно са студијом утицаја у коначном облику, на интернет страницу Министарства у периоду од 30 дана.”.

Члан 23.

Члан 79. мијења се и гласи:

“(1) Уколико се ради о пројектима утврђеним Конвенцијом о процјени околишних утицаја у прекограничном контексту, Министарство поступа по процедури прописаној одредбама чл. 75. до 78. овог закона, када за то постоји обавеза на основу међународних уговора или споразума и начела реципроцитета.

(2) Ако друга држава обавијести Министарство о намјери учешћа у поступку процјене утицаја на животну средину пројекта из става 1. овог члана, Министарство спроводи поступак процјене утицаја, у складу са Конвенцијом о процјени околишних утицаја у прекограничном контексту.”.

Члан 24.

У члану 85. у ставу 2. т. а) и б) мијењају се и гласе:

“а) одговорном лицу (назив, сједиште, број телефона, мејл-адреса),

б) врсти постројења (тачан назив постројења са подацима о капацитету, величини и/или површини, у складу са прописом из члана 81. став 1. овог закона),”.

Став 3. мијења се и гласи:

“(3) Уз захтјев за издавање еколошке дозволе из става 1. овог члана прилажу се докази који обавезно садрже:

а) опис постројења и активности, укључујући детаљан опис производног или радног процеса, технолошке и друге карактеристике,

б) опис основних и помоћних сировина, осталих супстанци и енергије која се користи или коју производи постројење, односно приказ врсте и количине потребне енергије и енергената за производни или радни процес,

в) опис стања локације на којој се налази постројење, укључујући и резултате извршених индикативних мјерења, који обухватају степен загађености ваздуха, ниво буке, ниво зрачења, квалитет површинских вода, ниво подземних вода, бонитет и намјену земљишта, као и садржај штетних и отпадних материја у земљишту,

г) опис природе и количине предвиђених емисија из постројења у све дијелове животне средине (ваздух, вода, земљиште), односно приказ врсте и количине испуштених гасова, воде и других отпадних материја, по технолошким цјелинама, укључујући емисије у ваздух, испуштање у воду и земљиште, буку, вибрације, свјетлост, топлоту и зрачења (јонизујућа и нејонизујућа), као и идентификацију значајних утицаја на животну средину и живи свијет у цјелини, као и здравље људи за вријеме изградње, редовног рада постројења или обављања активности,

д) опис предложених мјера, технологија и других техника за спречавање, смањивање, ублажавање или санацију штетних утицаја на животну средину, прописане овим законом и другим прописима, третман и управљање отпадом и управљање нуспроизводима, као и мјере у случају инцидентних ситуација,

ђ) опис осталих мјера ради усклађивања са основним обавезама одговорног лица, посебно мјера након затварања постројења које могу утицати на спречавање или смањивање штетних утицаја на животну средину,

е) опис мјера планираних за мониторинг емисија у животну средину, укључујући граничне вриједности емисија прописане посебним прописима, параметре на основу којих се могу утврдити штетни утицаји на животну средину и мјеста, начин и учесталост мјерења утврђених параметара,

ж) опис разматраних алтернативних рјешења у односу на предложену локацију и технологију, као и разлоге због којих се одлучило за предложена рјешења,

з) план управљања отпадом израђен у складу са посебним прописом који регулише управљање отпадом,

и) прилоге (локацијски услови, рјешење о одобравању студије утицаја, водна сагласност, извод из пројектне документације, сажетак технолошког пројекта за производна постројења, концесиони уговор и друго).”.

У ст. 4. и 5. број: “1.” замјењује се бројем: “3.”.

Послије става 6. додаје се нови став 7, који гласи:

“(7) Овлашћено правно лице из става 5. овог члана је одговорно за тачност и квалитет података садржаних у доказима уз захтјев за издавање еколошке дозволе.”.

Члан 25.

Послије члана 85. додаје се нови члан 85а, који гласи:

“Члан 85а.

(1) Министарство ће, по службеној дужности или на иницијативу инспекцијских органа, овлашћеном правном лицу које испуњава услове за обављање дјелатности из области заштите животне средине и/или услове за обављање ревизије студије утицаја, ставити ван снаге рјешење и лиценцу за обављање наведених послова, ако:

а) се инспекцијским надзором утврди да је овлашћено правно лице из става 1. овог члана престало испуњавати неки од услова прописаних за издавање лиценци,

б) стручне послове обавља супротно овом закону, подзаконским актима донесеним на основу њега и посебним прописима или наведене послове обавља супротно правилима струке.

(2) Рјешење о стављању ван снаге рјешења и лиценце из става 1. овог члана је коначно и извршно даном достављања правном лицу на које се односи, а објављују се у ‘Службеном гласнику Републике Српске’.

(3) Против рјешења из става 2. овог члана није допуштена жалба, али се може покренути управни спор пред надлежним судом.

(4) У случају стављања ван снаге рјешења и лиценце из става 1. овог члана, правном лицу не може се издати нова лиценца у наредних шест мјесеци.”.

Члан 26.

У члану 88. у ставу 1. послјије ријечи: “подносиоца захтјева” додају се ријечи: “и путем своје интернет странице”.

У ставу 2. послјије ријечи: “огласне плоче” додају се ријечи: “и своје интернет странице”.

Члан 27.

У члану 90. у ставу 2. у тачки в) послјије ријечи: “отпадом” додају се ријечи: “и нуспроизводима”.

У тачки ђ) ријечи: “услове живота” замјењују се ријечи: “заштиту животне средине”.

Члан 28.

У члану 91. у ставу 1. у тачки б) послјије ријечи: “средине” ријеч: “и” брише се и додаје се запета.

У тачки в) послјије ријечи: “еколошке дозволе” додају се запета и нова тачка г), која гласи:

“г) утврди да се мјерама за заштиту животне средине не могу смањити нити спријечити значајни утицаји на животну средину из предметног постројења”.

Члан 29.

Члан 92. мијења се и гласи:

“(1) Одговорно лице постројења које представља извор емисија обавља мониторинг емисија, обезбјеђује мониторинг квалитета свих елемената животне средине у зони утицаја постројења, учествује у трошковима мјерења емисија у зони утицаја и прати и друге утицаје своје активности на стање животне средине.

(2) Учесталост мониторинга одређује орган надлежан за издавање еколошке дозволе у еколошкој дозволи, у складу са законским, подзаконским актима и на основу најбољих расположивих техника.

(3) О резултатима мониторинга одговорно лице обавјештава надлежни орган у поступку обнављања и ревизије еколошке дозволе.

(4) У случају прекорачења дозвољених граничних вриједности одговорно лице постројења дужно је да одмах предузме мјере којима ће се прекорачене вриједности довести у дозвољене вриједности и да изврши ванредно мјерење за наведене параметре, те да о предузетим активностима и извршеним мјерењима обавијести надлежни инспекцијски орган и орган надлежан за издавање еколошке дозволе.

(5) Мониторинг обавља овлашћено правно лице, у складу са посебним прописима којима се регулише заштита свих елемената животне средине.”.

Члан 30.

У члану 94. став 2. мијења се и гласи:

“ (2) Обнављање еколошке дозволе врши се на захтјев одговорног лица, који се подноси надлежном органу најкасније три мјесеца прије истека њеног рока, уз који се прилажу докази који су потребни у сврху обнављања и ревизије услова из наведене дозволе.”.

Члан 31.

У члану 98. у ставу 1. тачка ђ) мијења се и гласи:

“ ђ) се утврди да докази уз захтјев за издавање еколошке дозволе на основу којих је дозвола издата садрже нетачне податке или фалсификована документа,”.

У тачки е) ријечи: “за које се издаје” замјењују се ријечима: “за које је издата”.

Став 7. брише се.

Члан 32.

Послије члана 115. додаје се нови члан 115а, који гласи:

“Члан 115а.

(1) С циљем свеобухватног управљања заштитом животне средине, а ради ефикасног идентификовања, класификовања, обраде, праћења и евиденције природних вриједности и управљања животном средином успоставља се јединствени Информациони систем заштите животне средине Републике Српске (у даљем тексту: Информациони систем).

(2) Информациони систем садржи међусобно информационо повезане електронске базе података и изворе података о стању, притисцима на животну средину и просторним обиљежјима, као и друге податке и информације које су од значаја за праћење стања животне средине.

(3) Информациони систем води Фонд за заштиту животне средине и енергетску ефикасност Републике Српске (у даљем тексту: Фонд).

(4) Послове прикупљања, праћења и евиденције података који се односе на елементе животне средине и утицаје на климатске промјене, у смислу овог закона, врше надлежни субјекти, по поступку утврђеном прописима којима се регулише заштита свих елемената животне средине, а који су обавезни да податке достављају Фонду.

(5) Садржина, начин прикупљања података и вођења Информационог система, методологија, структура, категорија података, као и начин управљања подацима, уређује се посебним прописом Владе.”.

Члан 33.

У члану 128. у ставу 1. ријечи: “пренесена ма Међуентитетско тијело од ентитета и Брчко Дистрикта, овим законом и другим прописима” замјењују се ријечима: “од интереса за Међуентитетско тијело”.

Став 2. брише се.

Досадашњи став 3. постаје став 2.

Члан 34.

Послије члана 131. додаје се нови члан 131а, који гласи:

“Члан 131а.

(1) Осим послова прописаних Законом о инспекцијама, републички еколошки инспектор врши послове инспекцијског надзора над:

а) испуњености услова за обављање дјелатности из области заштите животне средине или ревизије студије утицаја из члана 67. став 3. овог закона,

б) испуњености мјера утврђених рјешењем о одобравању студије из члана 73. став 8. овог закона,

в) испуњености мјера утврђених еколошком дозволом из члана 90. овог закона, за чије издавање је надлежно Министарство,

г) испуњености мјера утврђених рјешењем о престанку важења еколошке дозволе из члана 98. став 6. овог закона, за чије издавање је надлежно Министарство,

д) употребом еко-ознаке из члана 113. овог закона.

(2) Еколошки инспектор јединице локалне самоуправе врши послове инспекцијског надзора над:

а) испуњености мјера утврђених еколошком дозволом из члана 90. овог закона, за чије издавање је надлежна јединица локалне самоуправе,

б) испуњености мјера утврђених рјешењем о престанку важења еколошке дозволе из члана 98. став 6. овог закона, за чије издавање је надлежна јединица локалне самоуправе.

(3) Еколошки инспектор из става 2. овог члана може обављати и послове инспекцијског надзора из надлежности републичког еколошког инспектора на основу посебног овлашћења Републичке управе за инспекцијске послове у складу са посебним прописом којим се регулише инспекцијски надзор.”.

Члан 35.

У члану 132. у ставу 1. тачка а) мијења се и гласи:

“а) изради студију утицаја супротно члану 68. овог закона и доказе уз захтјев за издавање еколошке дозволе супротно члану 85. овог закона,”.

У тачки г) послјери ријечи: “утврђене” додају се ријечи: “рјешењем о одобравању студије из члана 73. став 8. овог закона или”.

Тачка з) мијења се и гласи:

“з) не обавјештава надлежни орган о свакој промјени у раду, односно функционисању постројења из члана 96. став 1. овог закона и промјени пројекта из члана 73. став 8. овог закона,”.

У тачки њ) послјери ријечи: “овог закона” ријеч: “и” брише се и додаје се запета.

У тачки о) послјери ријечи: “овог закона” додају се запета и нове т. п) и р), које гласе:

“п) обавља дјелатности из области заштите животне средине и ревизију студије утицаја, а не испуњава услове прописане посебним прописима из члана 67. став 3. овог закона,

р) не осигура испитивање нивоа загађујућих, штетних и опасних материја у земљишту и не изврши мјере за отклањање и заустављање загађења земљишта из члана 16. став 4. овог закона”.

Члан 36.

У члану 133. у тачки в) послјери ријечи: “утврђене” додају се ријечи: “рјешењем о одобравању студије из члана 73. став 8. овог закона или”.

Тачка ж) мијења се и гласи:

“ж) не обавјештава надлежни орган о свакој промјени у раду, односно функционисању постројења из члана 96. став 1. овог закона и промјени пројекта из члана 73. став 8. овог закона,”.

Члан 37.

У члану 134. послјери става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

“(3) Влада ће у року од двије године од дана ступања на снагу овог закона донијети уредбу о садржини, начину прикупљања података и вођења Информационог система заштите животне средине Републике Српске, методологији, структури, категорији података, као и начину управљања подацима из члана 115а. став 5. овог закона.”.

Досадашњи ст. 3. и 4. постају ст. 4. и 5.

У досадашњем ставу 4, који је постао став 5, у тачки ђ) послје ријечи: “овог закона” ријеч: “и” брише се и додаје се запета.

У тачки е) послје ријечи: “овог закона” додају се запета и нове т. ж), з) и и), које гласе:

“ж) Правилник о граничним и ремедијационим вриједностима загађујућих, штетних и опасних материја у земљишту из члана 16. став 6. овог закона,

з) Правилник о садржају пројекта ремедијације и рекултивације из члана 16в. став 3. овог закона,

и) Правилник о граничним вриједностима интензитета буке из члана 23. став 2. овог закона”.

Послје става 5. додају се нови ст. 6, 7. и 8, који гласе:

“(6) Рокови који су одређени за поступање органа и странака у управним поступцима који се воде на основу овог закона престају тећи за вријеме ванредног стања.

(7) Изузетно од става 6. овог члана, у случајевима јавног увида који се обезбјеђује објављивањем докумената на интернет страници надлежног органа или се организује на начин који не угрожава безбједност и здравље лица на мјесту гдје се врши увид, рокови у вези са организовањем јавног увида не престају тећи и поступак се спроводи у складу са овим законом.

(8) По престанку ванредног стања настављају тећи сви рокови из става 6. овог члана и у њих се урачунава и вријеме које је протекло прије проглашења ванредног стања.”.

Члан 38.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 02/1-021-622/20
2. јула 2020. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

1410

На основу члана 19. тачка в) Закона о задуживању, дугу и гаранцијама Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 71/12, 52/14 и 114/17), члана 15. тачка г) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и тачке V Одлуке о дугорочном задуживању Републике Српске за 2020. годину (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 112/19 и 53/20), Влада Републике Српске, на 80. сједници, одржаној 16.7.2020. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ЧЕТРДЕСЕТ ТРЕЋОЈ ЕМИСИЈИ ОБВЕЗНИЦА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ ЈАВНОМ ПОНУДОМ

I

Република Српска емитије обвезнице јавном понудом у износу од 25.000.000 КМ ради обезбјеђивања средстава за намјене прописане чланом 14. Закона о задуживању, дугу и гаранцијама Републике Српске.

II

Основни елементи емисије су:

- пуни назив и адреса емитента: Република Српска, Трг Републике Српске 1, 78 000 Бања Лука,

- ознака и регистарски број у Регистру емитената код Комисије за хартије од вриједности Републике Српске: Република Српска не уписује се у Регистар емитената код Комисије за хартије од вриједности Републике Српске,

- назив органа који је донио Одлуку: Одлуку о дугорочном задуживању Републике Српске за 2020. годину донијела је Народна скупштина Републике Српске,

- начин коришћења средстава: за намјене прописане чланом 14. Закона о задуживању, дугу и гаранцијама Републике Српске,

- врста емисије: емисија обвезница јавном понудом које гласе на име,

- редни број емисије, ознака врсте и класа хартија од вриједности: четрдесет трећа емисија дугорочних обвезница јавном понудом,

- број, номинална вриједност хартија од вриједности и укупна вриједност емисије: 25.000 обвезница номиналне вриједности 1.000 КМ, укупне вриједности емисије у износу од 25.000.000 КМ,

- доспијеће, висина камате, начин и рокови исплате главнице и камате: доспијеће емисије је пет година од дана регистрације емисије у Централном регистру хартија од вриједности а.д. Бања Лука (у даљем тексту: Централни регистар), камата је 3% на годишњем нивоу, главница се исплаћује једнократно по доспијећу (по истеку рока од пет година од дана регистрације емисије), а камата се исплаћује једном годишње (по истеку сваке године од дана регистрације емисије),

- укупан број и вриједност до сада емитованих обвезница: до сада је Република Српска емитовала 66 емисија обвезница: осам емисија за измирење обавеза по основу старе девизне штедње, двије емисије за измирење обавеза према добављачима, једну емисију за измирење обавеза по извршним судским одлукама, тринаест емисија обвезница за измирење обавеза по основу ратне штете, а све у укупном износу од 1.015.313.075 КМ, и четрдесет двије емисије дугорочних обвезница Републике Српске јавном понудом у износу од 1.713.904.000 КМ,

- износ регистрованог основног капитала: емитент нема регистровани основни капитал,

- права и ограничења права: право на поврат главнице и на наплату припадајуће камате,

- нико нема право прече куповине,

- продајна цијена: продајна цијена утврђује се у проценту од номиналне вриједности, у складу са ограничењима из Одлуке о дугорочном задуживању Републике Српске за 2020. годину,

- критеријум успјешности емисије: емисија нема постављени критеријум успјешности,

- вријеме почетка уписа: 15 дана од дана објављивања јавног позива,

- вријеме завршетка: два дана од почетка уписа,

- мјесто уписа и уплате: упис се врши код овлашћених берзанских посредника, на Бањалучкој берзи а.д. Бања Лука (у даљем тексту: Бањалучка берза); обвезнице се продају на Бањалучкој берзи; уплата се врши најкасније до 10.00 часова наредног дана од дана затварања јавне понуде на рачун који буде одређен у јавном позиву,

- емитент задржава право на завршетак поступка јавне понуде хартија од вриједности - прије истека утврђеног рока за њихов упис и уплату.

III

1) Бањалучка берза на крају јавне понуде обвезница сачињава извјештај у складу са прописима којим се уређује пословање Бањалучке берзе и доставља тај извјештај Централном регистру, члановима Бањалучке берзе и Министарству финансија.

2) Централни регистар, по захтјеву, доставља Министарству финансија обрађене податке који садрже идентификационе податке о купцима обвезница.

3) Министарство финансија, након провјере обављених уплата, доставља Централном регистру одлуку о емисији и захтјев за регистрацију обвезница, у складу са прописима којим се уређује регистрација хартија од вриједности.